

Poz.:

TRESC:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

435 — nr 328 z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie zmiany podporządkowania i zakresu działania Państwowej Inspekcji Plonów 633

ZARZĄDZENIE

436 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 21 sierpnia 1957 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz warunków dostawy wyrobów hutniczych, odlewów stalowych i wyrobów kutech 634

435

UCHWAŁA Nr 328 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1957 r.

w sprawie zmiany podporządkowania i zakresu działania Państwowej Inspekcji Plonów.

§ 1. Państwową Inspekcję Plonów, utworzoną uchwałą nr 304 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 r. (Monitor Polski Nr A-58, poz. 779), podporządkowuje się Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2. Zadaniem Państwowej Inspekcji Plonów jest:

- 1) dokonywanie w ciągu całego roku oceny przebiegu wegetacji roślin uprawnych bądź przypuszczalnych plonów ważniejszych ziemiopłodów;
- 2) dokonywanie oceny przewidywanych zbiorów w okresie przed sprzętem ziemiopłodów;
- 3) dokonywanie ostatecznej oceny osiągniętych plonów i zbiorów ziemiopłodów w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwem Rolnictwa i Ministerstwem Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 3. 1. Pracami Inspekcji objęte są państwowe gospodarstwa rolne, spółdzielnie produkcyjne i indywidualne gospodarstwa chłopskie.

2. Ocena plonów i zbiorów obejmuje następujące ziemiopłody: żyto, pszenicę, jęczmień, owies, buraki cukrowe, ziemniaki, len, rzepak, siano łąkowe oraz na wniosek Ministra Rolnictwa — inne ziemiopłody.

§ 4. 1. Organami Państwowej Inspekcji Plonów są: Inspektorat Główny w Warszawie (departament w Głównym Urzędzie Statystycznym) i inspektorzy wojewódzcy po jednym na województwo oraz rzeczoznawcy powiatowi.

2. Inspektora Głównego powołuje Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, inspektorów wojewódzkich, działających przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (wojewódzkie zarządy rolnictwa), powołuje Prezes Głównego Urzędu Statystycznego na wniosek przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Stanowisko inspektora wojewódzkiego może być łączone z inną pracą zawodową i traktowane jako zajęcie dodatkowe. W tym przypadku właściwe organy zwierzchnie powinny traktować prace związane z zadaniami inspekcji jako należące do normalnych zajęć służbowych danego pracownika i w razie potrzeby zwalniać go od innych zajęć.

3. Inspektorzy wojewódzcy organizują sieć rzeczoznawców powiatowych w ilości 2—3 na powiat, płatnych od każdego sprawozdania.

§ 5. 1. Przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych i powiatowych rad narodowych na wniosek inspektora wojewódzkiego Państwowej Inspekcji Plonów powoływać

będą wojewódzkie i powiatowe komisje oceny plonów.

2. Zadaniem tych komisji będzie niesienie pomocy inspektorowi wojewódzkiemu w zbieraniu danych dotyczących plonów i zbiorów oraz ostateczna kolektywna ocena danych dotyczących plonów i zbiorów, przedłożonych im przez inspektora wojewódzkiego do rozpatrzenia.

3. Skład, zakres i tryb pracy terenowych komisji oceny plonów określi odrębna instrukcja Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego wydana w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 6. Do zakresu działania inspektorów wojewódzkich należy:

- 1) ocena przewidywanych oraz osiągniętych plonów i zbiorów;
- 2) kierowanie pracą rzeczoznawców powiatowych;
- 3) opracowywanie zbiorczych sprawozdań rzeczoznawców powiatowych;
- 4) ścisła współpraca i wykorzystanie wszelkich prac dotyczących oceny plonów i zbiorów ziemiopłodów, prowadzonych przez wszystkie terenowe jednostki organizacyjne;
- 5) systematyczne gromadzenie materiałów, dotyczących rozmieszczenia gleb oraz warunków klimatycznych i agrotechnicznych we wszystkich powiatach województwa.

§ 7. Pracownicy Inspekcji i osoby przez nią upoważnione mają prawo kontroli w gospodarstwach uspołecznionych w ramach swego zakresu działania:

- 1) stanu zasiewów w polu;
- 2) zbiorów znajdujących się w magazynach i innych urządzeniach;
- 3) omlotów;
- 4) wszelkiej związanej z tym dokumentacji podstawowej w gospodarstwach i
- 5) wszelkiej sprawozdawczości oraz statystyki z zakresu plonów i zbiorów.

§ 8. Ministerstwo Finansów (Państwowy Zakład Ubezpieczeń) ma obowiązek nadsyłania do Inspekcji meldunków o wszelkich klęskach elementarnych w rolnictwie, które mogą poważnie wpłynąć na obniżkę plonów i zbiorów.

§ 9. 1. Rolnicze instytuty naukowo-badawcze opracowują metodykę oceny przewidywanych plonów i strat przy sprzęcie i przechowywaniu ziemiopłodów oraz informują Główny Urząd Statystyczny o wynikach swych badań wiążących się

z powyższym zagadnieniem. W szczególności instytuty te gromadzą materiał doświadczalny, wykazujący współzależność w różnych warunkach pomiędzy różnymi cechami roślin uprawnych w odpowiednich stadiach rozwoju a osiągniętym plonem.

2. Instytuty rolnicze opracują praktycznie użyteczny podział kraju w granicach podziału administracyjnego na obszary rolniczo-produkcyjne z uwzględnieniem różnic glebowych i klimatycznych.

§ 10. Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny dostarcza dla potrzeb Inspekcji doraźnych informacji meteorologicznych, charakteryzujących przebieg pogody w operatywnych okresach sprawozdawczych w poszczególnych częściach kraju.

§ 11. Stacje ochrony roślin mają obowiązek nadsyłania do Inspekcji meldunków o wszelkich masowych wystąpieniach chorób i szkodników roślin, które mogą poważnie wpłynąć na obniżkę plonów.

§ 12. Wojewódzkie zarządy rolnictwa mają obowiązek nadsyłania do Inspekcji w terminie do dnia 15 października oceny jakości zbiorów w roku gospodarczym.

§ 13. 1. Ministerstwa, urzędy centralne i instytuty rolnicze dostarczają Inspektorowi Głównemu danych liczbowych niezbędnych do oceny plonów i zbiorów.

2. Organy terenowych władz, wszelkie organy rolne i administracje państwowych gospodarstw rolnych udostępniają

pracownikom Inspekcji dane liczbowe niezbędne do oceny plonów i zbiorów oraz udzielają pomocy fachowej i technicznej.

3. Wydziały statystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych współdziałają z wojewódzkimi inspektorami Inspekcji, udzielając im niezbędnej pomocy przy opracowywaniu materiałów statystycznych.

§ 14. Dokumentacja pierwotna oraz sprawozdawczość z zakresu omłotów, plonów i zbiorów, prowadzone w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych, powinny być dostosowane w miarę możliwości do potrzeb Państwowej Inspekcji Plonów.

§ 15. Instrukcję w sprawie zakresu działania Inspekcji wyda Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 16. Budżet Państwowej Inspekcji Plonów, zapewniający dostateczną obsadę osobową i środki techniczne, stanowi samodzielny dział w budżecie Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 17. Traci moc uchwała nr 304 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 r. o powołaniu Państwowej Inspekcji Plonów (Monitor Polski Nr A-58, poz. 779).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

436

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 21 sierpnia 1957 r.

w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz warunków dostawy wyrobów hutniczych, odlewów staliwnych i wyrobów kutych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87), art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu, przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) oraz §§ 2 i 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się:

- 1) szczegółowe przepisy o przydziałach, rozdzielnikach i uzgodnieniach dostaw wyrobów hutniczych, odlewów staliwnych i wyrobów kutych, zwanych dalej artykułami hutniczymi, zawarte w załączniku nr 1;
- 2) branżowe warunki dostawy artykułów hutniczych w obrocie krajowym, zawarte w załączniku nr 2;
- 3) wykaz artykułów hutniczych rozprowadzanych przez Centralny Zarząd Zbytu Stali, stanowiący załącznik nr 3;
- 4) terminarz składania zamówień na artykuły hutnicze, stanowiący załącznik nr 4;
- 5) wykaz rejonowych biur sprzedaży artykułów hutniczych, stanowiący załącznik nr 5.

§ 2. W zakresie odlewów staliwnych i wyrobów kutych zarządzenie odnosi się do wszystkich produkowanych w resorcie przemysłu ciężkiego oraz do tych spośród produkowanych w innych resortach, które są przeznaczone dla odbiorców spoza resortu producenta.

§ 3. Ilekroć w załącznikach jest mowa:

- 1) o ministrach — należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych i zarządów centralnych organizacji spółdzielczych;
- 2) o ministerstwach — należy przez to rozumieć również urzędy centralne i centralne organizacje spółdzielcze;
- 3) o centralnych zarządach — należy przez to rozumieć centralne zarządy przemysłu lub inne równorzędne jednostki organizacyjne nadzorujące odbiorców.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą:

- 1) w zakresie branżowych warunków dostawy artykułów hutniczych z wyjątkiem §§ 1—28 — po upływie 30 dni od ich ogłoszenia;
- 2) w zakresie pozostałych przepisów — od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. F. Kaim